

sfären; men kriget har nu gett Turkiet fria händer, och det har genom koncessionernas uppsägande ordnat saken till den starke bundsförvandts belåtenhet.

Men vi lämna nu detaljerna och lyfta blicken till den stora historiska tanken i hvad som här sker. Här möter oss ett utalande af den betydelse att det må ordagrant återges:

»Vore jag en tysk, så skulle jag i mina framtidsdrömmar se ett stort tysk-österrikisk-turkiskt rike, med till äfventyrs två hufvudhamnar, Hamburg och Konstantinopel, med hamnar vid Nord- och Östersjön, Adriatiska och Ägeiska hafvet, ett rike som skulle göra sitt inflytande gällande genom M. Asien och Mesopotamien ut till Bagdad och där bortom. Detta sammanhängande imperium från Elbes mynning till Eufrats vore för visso ett så stolt mål, som en stor nation kunde eftersträfvat.»

Dessa ord stå att läsa i Londons *Finanzchronik* för $\frac{4}{4}$ 1903 (n:r 14), och den som skrifer dem är ingen annan än HARRY JOHNSTON, densamme som 12 år senare förevisade kartan med "Asia minor" i tysk färg. Härmed uppstiger för vår syn den territoriella framtidsbild, som allt sedan är väl känd under beteckningen *Elbe—Eufrat* eller Berlin—Bagdad. Samma år 1903 utkom första upplagan af ROHRBACH's "Deutschland unter der Weltvölkern", och han accepterar här engelsmannens tanke, men endast i meningen af ekonomisk sammanslutning, ett "tillnärmelsevis autonomt